

Ejler Koch (S):

Det foreliggende forslag til ændring af retsplejeloven vedrører tre områder, som jeg ganske kort skal kommentere.

Det første er spørgsmålet om behandlingen af forbrugersager, hvor man vil give adgang til fri proces, og det er et synspunkt, vi er helt enig i. Noget andet er, om de regler, vi har om fri proces, er så gode, at det i sig selv er nok, men det fører vel for vidt at komme ind på en længere diskussion om, hvad vi kan gøre på dette område.

Det var endvidere i den oprindelige betænkning om forbrugerklagenævnet forudsat, at disse forbrugersager skulle underkastes en særlig enkel behandling ved domstolene. Det fremgår af lovforslagets bemærkninger, at man har opgivet dette, og at tanken om en forenklet behandling af disse sager indgår i vurderingen af forenklede regler om småsager i al almindelighed. Også det kan jeg godt acceptere, men vil til gengæld håbe, at det arbejde, der foregår med forenklingen af hele processen for så vidt angår småsager, kan blive fremskyndet mest muligt, for jeg tror, der ofres alt for meget krudt og alt for mange omkostninger på en lang række af disse småsager.

Det andet område vedrører en revision af de særlige regler, der findes om karakterer for advokater og dommere, hvor man ophæver bestemmelserne i loven som en konsekvens af de ændrede karaktersystemer ved de højere uddannelser. Også det kan vi tiltræde, jeg tror helt uden betænkeligheder. De eventuelle uddannelsesmæssige krav og problemer med hensyn til dommere og advokater tror jeg ikke bliver løst ved, at man har karakterbestemmelser i retsplejeloven, eller ved, at man ikke har det.

Vi kan også tiltræde det særlige beskæftigelsesmæssige forslag om, at en advokat skal have lov til at have 2 fuldmægtige.

Det tredje og måske mest problemfyldte i dette lovforslag er spørgsmålet om retten til at give bøder på stedet for en polititjenestemand. Det har vi jo haft lejlighed til at diskutere her i folketinget ved en tidligere lejlighed, og dér gav jeg på socialdemokratiets vegne principiel tilslutning til tanken. Jeg vil da også godt ved denne lejlighed give principiel tilslutning til tanken og love en velvillig behandling. På den anden side er jeg ikke helt overbevist om, at den løsning,

man er nået frem til i det foreliggende lovforslag, er den eneste mulige. Det fremgår jo også af en række af de høringssvar over lovforslaget, der er kommet ind, at der er andre mulige løsninger, men det fører vist for vidt at komme ind på det her, det må vi vist drøfte i retsudvalget, hvor vi jo allerede tidligere har haft lejlighed til at drøfte dette spørgsmål.

Jeg skal derfor love en velvillig og hurtig behandling i udvalget, i hvert fald for de dele af forslaget, som gerne skulle træde i kraft inden 1. juni.

Birgitte Oxdam (V):

Det foreliggende lovforslag begynder i § 1, nr. 1, med at ønske, at højesteret kan få tilføjelse til at supplere sig med landsdommere. Det er således, at højesteret består af 14 dommere plus præsidenten, og i det øjeblik domstolen virker således, at i den ene afdeling er der 5 dommere beskæftiget, i den anden afdeling er der 7 dommere beskæftiget, skal der kun et sygelighedsantal på over 3, for at en af afdelingerne er mandtalsmæssigt skadet. Vi fra venstre nærer i al almindelighed en så klippefast tiltro til vore domstole, at vi synes, det kun er rimeligt, at højesteret sikres sin effektivitet ved at kunne ty til at anvende landsdommere.

Om spørgsmålet om, hvilke konsekvenser 13-skalaens indførelse skal have på de krav, der har været i retsplejeloven til særlig god eksamen hos såvel dommere som advokater, kan vi fra venstre sige, at vi accepterer, at disse særlige krav bortfalder, idet vi også finder, at de kvalifikationer, som man erhverver sig under sin juridiske embedseksamen, er så tilstrækkelige, at der ikke bør sættes særlige krav ind.

Med henblik på § 1, nr. 4 og 5, er det kun spørgsmålet om overførelse til retsplejeloven af tjenestemandslovens regler om særlige vederlag til sættdommere og reglen om, at en dommer skal have en særlig tilladelse, såfremt han ønsker at have permanent indtægtsgivende arbejde ved siden af sin dommergerning.

§ 1, nr. 6, vedrører spørgsmålet om at trække politiinspektørerne ud af den gruppe stillinger, hvortil der kræves juridisk embedseksamen. Vi kan godt se med sympati på, at man overvejer, hvorvidt der er mulighed også for personer, som ikke har juridisk em-